

Till kommunerna och samkommunerna
Till ledande läkare vid hälsocentraler
Till skol- och studerandehälsovårdare
Till hälsovårdare på mödra- och barnrådgivningarna

Social- och hälsovårdstjänster för asylsökande på flyktingförläggningarna och kommunernas roll

I detta cirkulär beskrivs kommunernas och flyktingförläggningarnas arbetsfördelning i tillhandahållandet och produktionen av social- och hälsovårdstjänster för asylsökande.

Mottagningstjänsterna ordnas av den förläggning där den som söker internationellt skydd eller får tillfälligt skydd registreras som klient (13 § 1 mom. i mottagandelagen). I vissa situationer har kommunen skyldighet att producera social- och hälsovårdstjänster. Frågor som gäller ensamkommande minderåriga asylsökande behandlas som en separat punkt.

Det här cirkuläret behandlar inte social- och hälsovårdstjänster för personer som fått uppehållstillstånd, då åtgärder som gäller dessa tjänster hör till integrationen. Migrationsverket har också kommit överens med en del kommuner om upprätthållandet av ordinarie förläggningar. Dessa behandlas inte i det här cirkuläret.

Enligt 50 § i lagen om hälsovård ska brådskande sjukvård, inbegripet brådskande mun- och tandvård, mentalvård, missbrukarvård och psykosocialt stöd, ges patienten oberoende av var han eller hon är bosatt. Med akut vård avses omedelbar bedömning och vård som krävs på grund av akut insjuknande, skada, försvårad långvarig sjukdom eller nedsatt funktionsförmåga och som inte kan skjutas upp utan att sjukdomen eller skadan förvärras. En motsvarande bestämmelse finns också i 3 § i lagen om specialiserad sjukvård.

Enligt 12 § i socialvårdslagen har alla som vistas i en kommun rätt att i brådskande fall få socialservice som baserar sig på hans eller hennes individuella behov, så att hans eller hennes rätt till nödvändig omsorg och försörjning inte äventyras.

Närmare upplysningar:

Hannele Häkkinen, sakkunnig, 09 771 2307

Jean-Tibor IsoMauno, jurist, tfn 09 771 2603

Tero Tyni, sakkunnig, 09 771 2246

Definitioner

Invandrare

Invandrare avser en person som flyttat till Finland och som vistas i landet med ett tillstånd som beviljats för annat än turism eller därmed jämförbar kortvarig vistelse eller vars uppehållsrätt har registrerats eller som har beviljats uppehållskort.

Asylsökande

En person som söker skydd och uppehållsrätt i en främmande stat. Asylsökande har i lagstiftningen 1.9.2011 ersatts med termen person som söker internationellt skydd.

Förläggning

En förläggning är en plats där personer som söker internationellt skydd eller får tillfälligt skydd inkvarteras och där det ordnas mottagningstjänster för personer som söker internationellt skydd eller får tillfälligt skydd; grupper och enheter för stödboende som är avsedda för barn är också förläggningar.

Transitförläggning

Transitförläggning avser en förläggning eller del av en förläggning där personer som söker internationellt skydd eller får tillfälligt skydd inkvarteras under tiden för asylutredning och asylsamtal eller annars för en kort tid.

Asylsökande som väntar på beslut om uppehållstillstånd

Mottagningstjänsterna ordnas av den förläggning där den som söker internationellt skydd registreras som klient. Till mottagningstjänsterna hör inkvartering, mottagnings- och brukspenning, socialservice, hälso- och sjukvårdstjänster, tolk- och översättartjänster samt arbets- och studieverksamhet enligt det som bestäms i 13 § i mottagandelagen. Inom ramen för mottagningstjänsterna kan också måltider ordnas. (Mottagandelagen: Lag om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel, 746/2011.)

Asylsökande och personer som får tillfälligt skydd har rätt till nödvändiga social- och hälsovårdstjänster. Organiseringsansvaret för dessa tjänster åligger flyktningförläggningarna (Lagen om mottagande 13 §). Personerna har dock inte en hemkommun, och därför är kommunens ansvar för att organisera social- och hälsovårdstjänster annorlunda för dessa personer än för tjänster avsedda för personer som har en hemkommun.

Det bör noteras att Kommunförbundets ståndpunkt avviker från den som anges i Social- och hälsovårdsministeriets Kommuninfo (1/2016), enligt vilken: "Trots att hälso- och sjukvårdstjänsterna för asylsökande enligt mottagandelagen kan köpas av en privat tjänsteproducent, hör ansvaret för att ordna hälso- och sjukvården till kommunen."

Behovet av socialtjänster bedöms alltid av en yrkesutbildad person inom socialvården. Likaså bedöms behovet av hälsovårdstjänster alltid av en yrkesutbildad person inom hälsovården och utgående från patientens individuella behov. I bedömningen beaktas att vistelsen som asylsökande alltid är tillfällig, även om vistelsetiden vid förläggningar kan variera betydligt från fall till fall.

Socialtjänster

En person som söker internationellt skydd eller som får tillfälligt skydd, och som inte har en i lagen om hemkommun avsedd hemkommun i Finland, har enligt 25 § i mottagandelagen rätt att få socialtjänster som avses i 14 § i socialskyddslagen (1301/2014), om en yrkesutbildad person inom socialtjänsten bedömer dem som nödvändiga under den tid som personen har rätt till mottagningstjänst eller under vilken personen är upptagen i hjälpsystemet. De här tjänsterna kan vara till exempel nödvändigt socialt arbete, rådgivning i uppfostrings- och familjefrågor, hem- och boendeservice, institutionsvård, familjevård samt tjänster för funktionsnedsatta.

Enligt 12 § i socialvårdslagen har alla som vistas i en kommun rätt att i brådskande fall få socialservice som baserar sig på hans eller hennes individuella behov, så att hans eller hennes rätt till nödvändig omsorg och försörjning inte äventyras. I brådskande fall är kommunens so-

cialvård ansvarig för detta arbete. När det gäller barnfamiljer och barn är det fråga om ett akut brådskande behov av att skydda barnet, inte att stödja familjen och handleda i föräldraskapet. Också i dessa situationer ersätter förläggningen de kostnader som serviceproduktionen orsakat kommunen.

Enligt detaljmotiveringen för 12 § i RP 164/2014 till socialvårdslagen

”I 1 mom. i paragrafen föreskrivs om rätten till brådskande socialvård för varje person som vistas i kommunen. Enligt bestämmelsen har varje person som vistas i kommunen rätt att i brådskande situationer få socialservice på vistelseorten, så att personens rätt till oundgänglig försörjning och omsorg inte äventyras. Även i den gällande socialvårdslagen iakttas vistelseprincipen vid brådskande behov av socialvård vad gäller ansvaret för ordnande av socialvård. **I andra än brådskande fall anknyter en persons rätt till tillräcklig socialservice till personens hemort.**”

Hälso- och sjukvårdstjänster

I 26 § i mottagandelagen beskrivs de tjänster som förläggningen måste trygga för personer som söker internationellt skydd och som inte har en i lagen om hemkommun avsedd hemkommun i Finland. Tjänsterna motsvarar de tjänster för brådskande vård som föreskrivs i 50 § i lagen om hälso- och sjukvård (1326/2010) och 3 § 2 mom. i lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) samt rätt till andra hälso- och sjukvårdstjänster som en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården bedömt som nödvändiga.

På förläggningen arbetar en sjukskötare eller hälsovårdare. På förläggningen görs en hälsoundersökning av de asylsökande och en screening av smittsamma sjukdomar enligt Social- och hälsovårdministeriets och Institutet för hälsa och välfärds gällande rekommendationer (Social- och hälsovårdministeriets rekommendation Förebyggande av flyktingars och asylsökandes infektionsproblem, 2009; Institutet för hälsa och välfärd: Vaccination av asylsökande 10.2.2016).

Kommunens roll

Det allmänna, dvs. staten och kommunerna, ska enligt vad som närmare bestäms genom lag tillförsäkra var och en tillräckliga social-, hälsovårds- och sjukvårdstjänster samt främja befolkningens hälsa (19 § 3 mom. i grundlagen).

Enligt mottagandelagen har förläggningen skyldighet att för asylsökande ordna nödvändiga social- och hälsovårdstjänster (13 § i mottagandelagen).

Kommunen erbjuder social- och hälsovårdstjänster i första hand för de som är stadigvarande boende i kommunen och dimensionerar sin verksamhet enligt detta. Kommunen kan dock välja att tillsammans med förläggningen avtala om produktionen av de social- och hälsovårdstjänster som föreskrivs i mottagandelagen. Innan ordnandet av service inleds fattar kommunen beslut i ärendet i det kommunala organ som föreskrivs i kommunens instruktion, oftast social- och hälsovårdsnämnden.

Minderåriga asylsökande utan vårdnadshavare

Bestämmelser om minderåriga asylsökande finns i 17 § i mottagandelagen. Enligt den inkvarteras barn utan vårdnadshavare i grupphem. Kompletterande bestämmelser om dimensioneringen av grupphemmet samt personalens behörighet finns i 59 § och 60 § i barnskyddslagen (417/2007). I en enhet för stödboende får barn som fyllt 16 år och saknar vårdnadshavare inkvarteras, om det är motiverat med tanke på barnets utveckling och välfärd. Barn utan vårdnadshavare kan också inkvarteras på andra inkvarteringsställen som är avsedda för barn.

Även om grupphemmens verksamhet dimensioneras enligt mått som är föreskrivna i barnskyddslagen är de inte barnskyddsanstalter. De saknar till exempel rättigheter att använda begränsningsåtgärder. Enligt 25 § i barnskyddslagen är de personer som är anställda vid en förläggning skyldiga att utan dröjsmål och utan hinder av sekretessbestämmelserna göra en anmälan till det organ som ansvarar för socialvården, om de i sin uppgift fått kännedom om ett barn för vars del behovet av vård och omsorg, omständigheter som äventyrar barnets utveckling eller barnets eget beteende kräver att behovet av barnskydd utreds. Kommunens barnskyddsmyndighet ansvarar då för att utreda vilka åtgärder kommunen ska vidta, eller om de tjänster förläggningen erbjuder är tillräckliga.

Tingsrätten ska utan dröjsmål för ett asylsökande barn som vistas i landet utan vårdnadshavare utse en företrädare som för vårdnadshavarens talan i angelägenheter som gäller barnets person och tillgångar samt sköter ärenden som gäller barnets förmögenhet. Enligt 7 § i mottagningslagen kan Migrationsverket faktureras för arvudet till företrädaren. Arvudet baseras på den tid som åtgått till arbetet och på de kostnader som uppdraget som företrädaren har föranlett.

Enligt 18 § i mottagandelagen beslutar föreståndaren för en förläggning om förflyttning av ett barn utan vårdnadshavare till enskild inkvartering efter att ha hört barnet och dess företrädare samt förläggningsens socialarbetare. Förläggningsen meddelar det kommunala organ på boningsorten som ansvarar för socialvården adressen för ett barn utan vårdnadshavare som bor i enskild inkvartering och uppgifter om de personer hos vilka barnet bor. Meddelandet ska åtföljas av rapporter av förläggningsens socialarbetare och barnets företrädare om huruvida förhållandena i den enskilda inkvarteringen är lämpliga samt om huruvida den eller de som tar hand om barnet kan sörja för barnets vård.

Personer som enligt 26 § i lagen om mottagande får tillfälligt skydd, barn som söker internationellt skydd, och offer för människohandel som är barn och inte har en i lagen om hemkommun avsedd hemkommun i Finland får hälso- och sjukvårdstjänster på samma grunder som en person som har en i lagen om hemkommun avsedd hemkommun i Finland. Enligt Social- och hälsovårdsministeriet är det kommunen som har organiseringsansvaret för detta. "Kommunen är med stöd av 26 § 2 mom. i mottagandelagen skyldig att tillhandahålla en minderårig asylsökande samma hälso- och sjukvårdstjänster som en person som bor i kommunen på det sätt som avses i lagen om hemkommun."

Förläggningsen är enligt 13 § i mottagandelagen skyldig att för minderåriga ordna social- och hälsovårdstjänster avsedda i 25 § och 26 § i mottagandelagen.

Kommunens roll i social- och hälsovårdstjänster för minderåriga asylsökande

Kommunen kan avtala om mottagningstjänster avsedda för minderåriga, till exempel om rådgivningstjänster, och ersättning för produktion och kostnader. Kommunen har enligt 7 § i mottagandelagen rätt att fakturera förläggningsen för de kostnader som dessa tjänster föranleder.

Minderåriga som söker internationellt skydd eller bor i kommunen utan uppehållstillstånd har rätt till grundläggande utbildning som organiseras av kommunen. En kommun ska ordna skolhälsovårdstjänster för eleverna vid de läroanstalter i kommunen som ger grundläggande utbildning.

För barnskyddets del begränsas kommunens organiseringsansvar till barnets behov av brådsakande behov av skydd och omfattar till exempel inte stöd till familjen och handledning i föräldraskapet. På den här punkten skiljer sig Kommunförbundets ståndpunkt från den som anges i Social- och hälsovårdsministeriets Kommuninfo: "Om det konstateras att ett asylsökande barn har behov av barnskydd, ansvarar kommunen för ordnandet av barnskydd."

Asylsökande som fått avslag

Enligt 14 a § i mottagandelagen tillhandahålls en person som söker internationellt skydd mottagningstjänster i enlighet med mottagandelagen i regel tills dess att personen antingen får uppehållstillstånd eller avslag på sin ansökan och avlägsnar sig ur landet.

Om en asylsökande får ett negativt asylbesked har personen då rätt till mottagningstjänster enligt mottagandelagen.

Kommunens roll

Kommunen kan dock avtala med en förläggning om produktionen av de social- och hälsovårdstjänster som föreskrivs i mottagandelagen. Förläggningsen ersätter kommunen för de kostnader mottagningstjänsterna orsakar (lagen om mottagande § 7).

Personer som fått avslag på sin asylansökan och vistas i Finland utan uppehållstillstånd

Enligt 14 a § i mottagandelagen får en person som söker internationellt skydd mottagnings-tjänster i enlighet med mottagandelagen i regel tills dess att personen antingen får uppehålls-tillstånd eller avslag på sin ansökan och avlägsnar sig ur landet.

Om en ansökan om internationellt skydd avslås beslutar man samtidigt om avvisning eller de-portering av personen. Personen avlägsnas ur landet om han eller hon påträffas i landet olag-ligt eller inte har beviljats tillstånd som berättigar vistelse i landet. I första hand försöker man organisera en frivillig återresa inom en fastställd tidsfrist. Förläggningar kan bevilja en person som söker internationellt skydd hjälp och ersättning för skäliga rese- och flyttkostnader för återresan till hemlandet eller till något annat land.

För en tredjelandsmedborgare som inte har gjort en ansökan om assisterad frivillig återresa tillhandahålls mottagnings-tjänster i högst 30 dagar från det att beslutet om avlägsnande ur landet har blivit verkställbart och polisen har informerat förläggningen om att avlägsnandet inte kan verkställas genom myndighetsåtgärder. Har en assisterad återresa trots ansökan inte genomförts eller har ansökan om assisterad återresa återtagits, upphör emellertid tillhanda-hållandet av mottagnings-tjänster senast 90 dagar efter det att ansökan gjordes, om inte tred-jelandsmedborgaren har beviljats uppehållstillstånd. Detta tillämpas dock inte på barn som kommit ensamma till landet (mottagandelagen 14 a §).

Brådskande vård

Enligt 50 § i lagen om hälsovård ska brådskande sjukvård, inbegripet brådskande mun- och tandvård, mentalvård, missbrukarvård och psykosocialt stöd, ges patienten oberoende av var han eller hon är bosatt. Med akut vård avses omedelbar bedömning och vård som krävs på grund av akut insjuknande, skada, försvårad långvarig sjukdom eller nedsatt funktionsför-måga och som inte kan skjutas upp utan att sjukdomen eller skadan förvärras. Motsvarande bestämmelse finns också i 3 § i lagen om specialiserad sjukvård.

Enligt 12 § i socialvårdslagen har alla som vistas i en kommun rätt att i brådskande fall få so-cialservice som baserar sig på personens individuella behov, så att personens rätt till nödvän-dig omsorg och försörjning inte äventyras.

Statlig ersättning till den offentliga hälso- och sjukvården

Folkpensionsanstalten ersätter av statens medel de kostnader en kommun eller samkommun har för den offentliga hälso- och sjukvårdens tjänster, när sådan brådskande vård som avses i 50 § i hälso- och sjukvårdslagen har getts en person som inte har hemkommun i Finland och vars vårdkostnader inte har kunnat tas ut enligt 1, 2 och 13 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården. Statens ersättning baseras på 20 § i lagen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård (1201/2013).

Utkomststöd

I Social- och hälsovårdsministeriets handbok (Utkomststöd - Handbok för tillämpning av lagen om utkomststöd 2013:4) sägs att om en utlänning vistas i Finland utan sådant uppehållstill-stånd som krävs eller inte har registrerat sin vistelse i Finland på det vis som krävs för att få uppehålla sig i Finland kan hans eller hennes vistelse i Finland inte anses som sådan stadigva-rande vistelse som avses i moment 1 och 2 i 14 § i lagen om utkomststöd (1412/1997). Bevil-jandet av utkomststöd blir inte aktuellt förrän i sista hand, om behovet av nödvändig hjälp inte kan tryggas på något annat vis. Det är då främst fråga om nödvändigt och brådskande stöd baserat på 3 mom. i 14 § i lagen om utkomststöd. Social- och hälsovårdsministeriets handbok om tillämpning behandlar i kapitel 2.6 samt i bilaga 2 de utlänningars och invandra-res ställning som vistas i Finland och söker utkomststöd.

Biträdande justitieombudsman Maija Sakslin har med anledning av klagomål tagit upp till granskning det kapitel i Social- och hälsovårdsministeriets handbok som behandlar utlänning-ars rätt till utkomststöd och 18.12.2015 gett följande utlåtande i ärendet:

En persons ansökan om utkomststöd kan inte avslås enbart med anledning av att personen saknar permanent uppehållsrätt i Finland. Att ett dokument som avser permanent uppehållsrätt (registreringsintyg eller ett intyg över permanent uppehållsrätt för en medborgare i ett EU-ETA-land och för övriga utlänningar uppehållstillstånd) saknas betyder inte att personen kan anses vistas tillfälligt i kommunen eller ha rätt endast till brådskande utkomststöd. Vistelsens verkliga karaktär och den sökandes behov av stöd samt andra förutsättningar för beviljandet av utkomststöd bör utredas individuellt för varje sökande, vid behov genom att be den sökande ge en tilläggsutredning.

Kommunförbundet rekommenderar att kommunerna i sitt beslutsfattande beaktar biträdande justitieombudsmannens riktlinjer och i beviljandet av utkomststöd gör individuella bedömningar av individens behov och vistelsens permanens. Utkomststöd kan inte avslås enbart på grund av avsaknaden av uppehållstillstånd.

Kommunens roll då mottagningstjänsterna upphör (s.k. papperslösa)

Det allmänna, alltså staten och kommunerna, ska enligt vad som närmare bestäms genom lag tillförsäkra var och en tillräckliga social-, hälsovårds- och sjukvårdstjänster samt främja befolkningens hälsa (19 § 3 mom. i grundlagen).

Den här principen framgår av 50 § i hälso- och sjukvårdslagen samt 12 § i socialvårdslagen, som tillämpas bl.a. på papperslösa personer. I sådana fall bör det beaktas, att

- kommunen under vissa förutsättningar kan få ersättning från Folkpensionsanstalten för brådskande vård (50 § i hälso- och sjukvårdslagen, 20 § i lagen om gränsöverskridande hälso- och sjukvård)
- de kostnader som orsakas av det i 12 § i socialvårdslagen föreskrivna trygghandlet av nödvändig omsorg och försörjning inte kan faktureras av staten.

FINLANDS KOMMUNFÖRBUND

Hanna Tainio
vice verkställande direktör

Tarja Myllärinen
direktör, social- och hälsovård

Närmare information

Anvisningar och handböcker

Migrationsverket, ordlista
http://www.migri.fi/for_media/ordlista

Migrationsverket, asylsökande
<http://www.migri.fi/ingangssidan>
http://www.migri.fi/asyl_i_finland/ansokan_om_asyl

Arbets- och näringsministeriets pressmeddelande 22.9.2015 Kommuner bör bereda sig på att ta emot invandrare
http://www.tem.fi/sv/aktuellt/meddelanden/meddelandearkivet/ar_2015?119951_m=118798

Inrikesministeriet, Arbets- och näringsministeriet och Kommunförbundets kommunbrev och infobilaga
http://www.tem.fi/files/43781/SV_kirje_kunnille.pdf
https://www.tem.fi/files/43780/INFOLIITE_turvapaikanhakijoiden_ja_oleskeluluvan_saaneiden_vastaanottaminen_kunnissa_doc_SVtarkistettu.pdf

Kommunförbundet: Mottagning av flyktingar i kommunerna 7.1.2016
<http://www.kommunerna.net/sv/sakkunnigtjanster/region/invandring/Documents/pakolaisten%20vastaanotto%20kunnissa%2007012016%20sv.pdf>

Folkpensionsanstalten: Ulkomailta tulevien sairaanhoito Suomessa
http://www.kela.fi/documents/10180/1978560/Ulkomailta+tulevien+sairaanhoito+Suomessa_opas_300615L.pdf/a5b13013-6192-4288-9597-eeb37bd68579

Social- och hälsovårdsministeriet promemoria 17.12.2015
 Turvapaikanhakijoina olevien raskaana olevien naisten ja lasten äitiys- ja lastenneuvolapalvelut

Social- och hälsovårdsministeriets anvisningar för icke-medicinsk omskärelse av pojkar
 20.1.2015
http://stm.fi/artikkeli/-/asset_publisher/ny-anvisning-om-icke-medicinsk-omskarelse-av-pojkar?_101_INSTANCE_yr7QpNmlJmSj_languageId=sv_SE

Social- och hälsovårdsministeriet (2009) Handbok för kommuner och samkommuner Psykosocialt stöd och psykosociala tjänster för traumatiska situationer
<https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/112080/URN%3aNB%3afi-fe201504226155.pdf?sequence=1>

Social- och hälsovårdsministeriets brev 19.10.2015
 Vaccination av asylsökande

Social- och hälsovårdsverkets Kommuninfo 1/2016: Asylsökandes rätt till hälso- och sjukvårdstjänster
<http://stm.fi/documents/1271139/2044491/Asylsökandes%20rätt%20till%20hälso-%20och%20sjukvårdstjänster.pdf/220eeb87-c5f6-4408-b7d9-3e2bfa062f41>

Social- och hälsovårdsministeriets Kommuninfo 2/2016: Asylsökandes rätt till service inom barnskyddet
http://stm.fi/documents/1271139/2044491/Kommuninfo_2_2016.pdf/093aa3d9-3605-4c16-be55-6a6b10667a0b

Social- och hälsovårdsministeriet: Hälsovårdsordlistor för personer som arbetar med asylsökande och flyktingar
http://stm.fi/artikkeli/-/asset_publisher/terveyssanastoja-turvapaikanhakijoiden-ja-pakolaisten-kanssa-tyoskenteleville?_101_INSTANCE_yr7QpNmlJmSj_languageId=sv_SE

Institutet för hälsa och välfärd: Turvapaikanhakijoiden infektioiden ehkäisy ja rokotukset
 30.11.2015
<https://www.thl.fi/fi/web/infektiaudit/taudit-ja-mikrobit/erityisryhmittain/turvapaikanhakijoiden-infektioiden-ehkaisy-ja-rokotukset>

Institutet för hälsa och välfärd: Vaccination av asylsökande 10.2.2016
<https://www.thl.fi/sv/web/vaccinationer/vaccination-av-olika-grupper/vaccination-av-asylsokande>

Social- och hälsovårdsministeriets handbok för tillämpning av lagen om utkomststöd 2013:4
https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/110587/URN_ISBN_978-952-00-3387-3.pdf?sequence=1

Biträdande justitieombudsmannens avgörande angående utkomststöd 18.12.2015
[http://www.eduskunta.fi/triphome/bin/thw.cgi/trip/?\\$%7bAPPL%7d=ereopaa&\\$%7bBASE%7d=ereopaa&\\$%7bTHWIDS%7d=0.9/1456753149_8941&\\$%7bTRIPPIFE%7d=PDF.pdf](http://www.eduskunta.fi/triphome/bin/thw.cgi/trip/?$%7bAPPL%7d=ereopaa&$%7bBASE%7d=ereopaa&$%7bTHWIDS%7d=0.9/1456753149_8941&$%7bTRIPPIFE%7d=PDF.pdf)

Lagar

Lag om mottagande av personer som söker internationellt skydd och om identifiering av och hjälp till offer för människohandel (17.6.2011/746)
<http://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2011/20110746>

Socialvårdslag 30.12.2014/1301
<http://www.finlex.fi/sv/laki/alkup/2014/20141301>

Hälso- och sjukvårdslag 30.12.2010/1326
<http://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2010/20101326>

Lagen om specialiserad sjukvård 1062/1989
<http://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1989/19891062>

Finlands grundlag 731/1999
<http://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1999/19990731>

Barnskyddslagen 417/2007
<http://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2007/20070417>

Lag om gränsöverskridande hälso- och sjukvård 1201/2013
<http://www.finlex.fi/sv/laki/alkup/2013/20131201>

Lagen om utkomststöd (1412/1997)
<http://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1997/19971412>